

За незалежну Україну!

ВІДЬНА КВІТА

ОРГАН ОДЕСЬКОГО КРАИОВОГО МОВНО-КУЛЬТУРНОГО ТОВАРИСТВА "ПІВДЕННА ГРОМАДА" № 7 1990 р.

ВРОДИТЬ ДОБРО

У винятково складних умовах починається відрадження української мови та культури на Одещині. Навіть збори вчителів української словесності спільно з партійно-державним "активом" області, проведени наприкінці минулого року обкомом компартиї під знаком впровадження "Закону про мови в Українській УРСР", були перетворені на цинічний фарс колишнім "хазяїном" Одещини Крючковим. Півроку минуло відтоді - став перший український дослідник достроковим пенсіонером. І це не може не радувати кожну порядну людину - чи то українця-одесита, чи росіяніна, чи єврея.

Та, на жаль, не схоже, що нові мовновладці зробили для себе з цього доконаного факту належні висновки. За словами палкої любові до демократії запевнень у приязні до національних культур і мов реальних зрушень на Одещині як не було, так і досі не видно. Не відкрито в обласному центрі юного українського чи єврейського дитсадка, української чи болгарської школи, лицю чи профтехучилища. Не чути української - тепер уже державної! - мови ні на сесії обласної Ради, ні в міському транспорті, ні в кінотеатрі...

Природно, що не до згортання - навпаки, до посилення культурно-освітньої роботи кличе осередка Товариства української мови Імені Тараса Шевченка ця створювана потугами одеських "поводирів" антиукраїнська, антидержавна атмосфера в обласному центрі, у районах. І за ініціативою з місць, зокрема Івідопольського району "єднання Товариства", 9 червня ц.р. усі, кому дорога ідея відродження української мови та культури на рідній землі, зібралися на Установчу конференцію Крайового товариства української мови та культури. Немало зусиль доклали активісти Одеського міського товариства "Південна громада", інших об'єднань та осередків ТУМу, щоб великий зал Будинку політосвіти був прибраний, як того вимагала урочиста піділля. Синьо-жовті пралори уже біля входу до приміщення, увиті національними рушниками портрети Т.Шевченка, Лесі Українки, І.Франка та інших славних синів України - у залі, на видному місці також свята наша - Тризуб, герб усіх земель Республіки.

...Урочисто, як ще недавно на І з'їзді РУХу, зуничить марш запорозьких козаків. Один за одним виголошують сповіді вболіванням за долю української культури на Півдні Республіки промови голови Одеського товариства "Південна громада" письменника Бориса Бичука, співслової Крайової організації РУХу Віктора Цимбалюка, заступника Голови Правління ТУМу професора-літературознавця з Кієва Василя Нременка, голови правління обласної асоціації вчителів української словесності Михайла Аксанюка, інженера, депутата Одеської міськради Миколи Чумаченка, педагога-краєзнавця Олега Олійникова, голови Овідопольського району "єднання ТУМу", заступника редактора газети "Наддністрянська правда" Вячеслава Кисілья, представників Ізмаїла, Анакреона та інших районів.

Установча конференція Одеського крайового товариства української мови та культури ухвалює ряд резолюцій, спрямованих на відродження на рідній землі рідної культури, впровадження Закону про мови в УРСР, про недопустимість організованого масового переселення сибіряків на Одещину, що посуті є продовженням сусловської політики переселення та синищення національних узорів та культур.

Установча конференція обрала Раду крайового товариства та його Правління.

Михайло Василенко

«ТОГО ЩАСТЯ, ТОЇ СЛАВИ ПОВІК НЕ ЗАБУДЕМ...»

Святкування 500-літнього ювілею Українського козацтва, котре зародилося на теренах Дніпрового пониззя, поблизу теперішнього Нікополя, на роздоллі незайманіх берегів, островів, плавнів у добу мороку та насильства як неповторне у світі вогнище волі, людської незалежності й гідності, має ще раз засвідчити таку ж нашу волелюбість, нашу незнищенність, якими були наповнені серця й помисли наших уже далеких, але незабутніх героїчних предків.

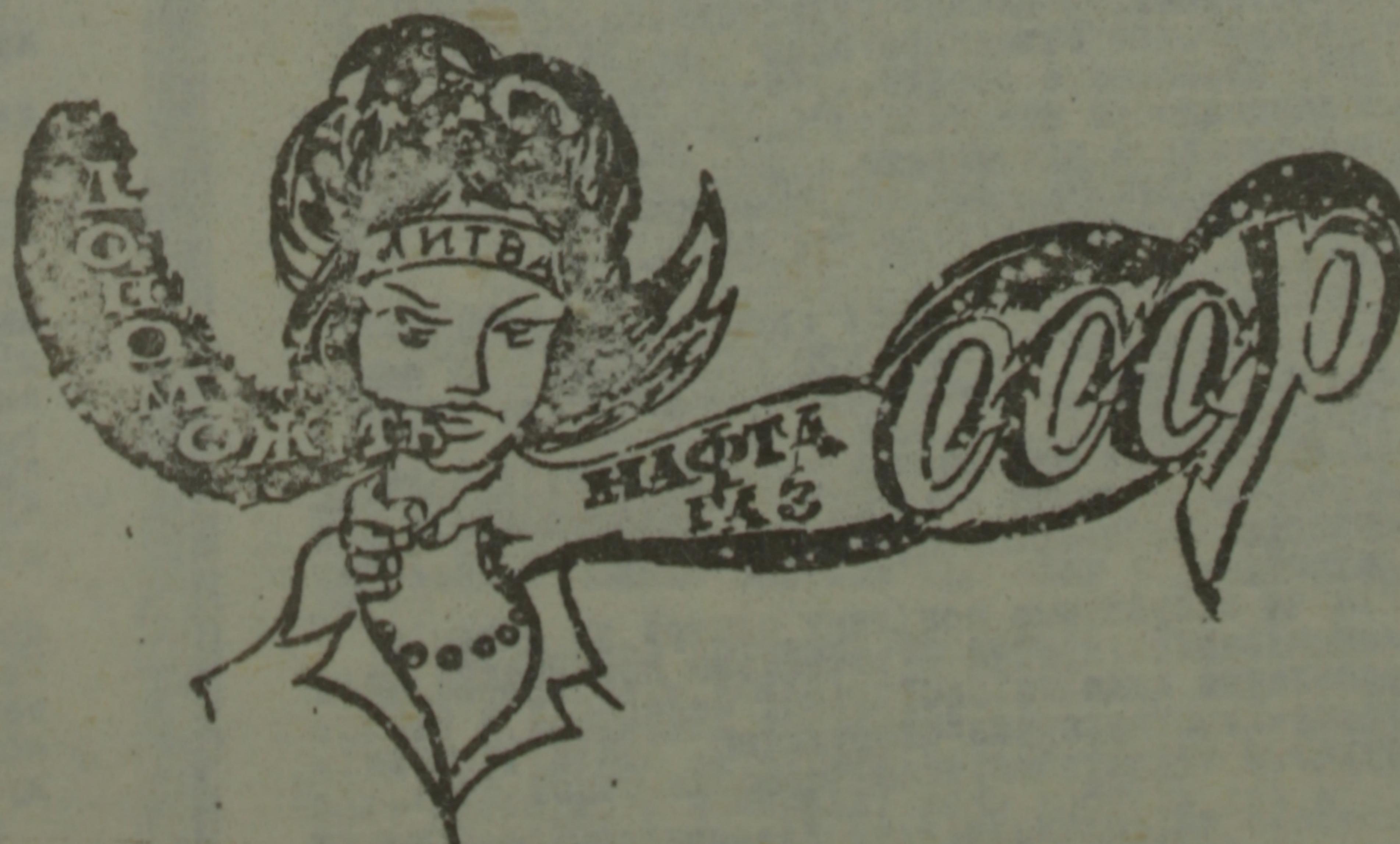
Знаменна дата збігається із 300-літтям від дня народження останнього кошового Війська Запорозького Петра Калнишевського та з 310-ю річницею смерті кошового отамана Івана Сірка.

Не секрет, що великороджавницька політика царизму, а потім і тих, хто прийшов на зміну царату, практично знищили усі свята для нас місця Козацьких Січей, цих безстрашних захисниць рідного Краю. Настав час усім нам зробити усе можливе не лише для увічнення Козацької Слави, а й для відновлення Козацького Духу Волі, Незалежності Народу, Його Землі, Його Життя!

На заклик Всеукраїнського оргкомітету усіх країв (обласів) організації ТУМу та РУХу споряджають численні загони активістів Народного руху України за незалежність на 2-5 серпня ц.р. до Нікополя, потім на ст.Чортомлик, Дніпром - до Олексіївської затоки Загони-делегації (піші, кінні, автобусні) повинні мати національний одяг, герби країв, іншу символіку. На місці урочистостей передбачені мітинги, походи, літургії, освячення хреста на Пагорбі слави, клятва вірності Козацтву, запалення свічок і Великого вогнища нашої єдності й рішучості вибороти золю Рідному Краєві.

З усіх питань підготовки й участі у святі звертатися до Оргкомітету краївих організацій РУХу та Південної громади, звертатися: вул. Чайковського, 10 або: вул. Пастера, 15,

Голова оргкомітету Юрій Свіоник.

У ГІСКИХ обіймах... (Мал. Ільяша Іваненка)

4 октября 2016 года Минюст РФ внес Международный Мемориал в реестр «некоммерческих организаций, выполняющих функцию иностранного агента». Мы обжалуем это решение в суде.

Библиотека Международного Мемориала